

Udkast, som foreligger. Det ærede Mindretal gaaer ud fra den Forudsætning, at de til Linien Udskrevne blive ved at staae i Linien, selv om de ikke have været uddannede i saa lang Tid, som Armeepleanen foreskriver, men blot i en ganske kort Tid have været indøvede sammen med Linien, idet Mindretallet mener, at de saa kunne siges at være „anvendte“. Fleertallet opfatter ikke Lovudkastet paa denne Maade; vi mene, at denne Udskrivningslov maa opfattes i Forbindelse med Armeepleanen og den øvrige Lovgivning, som gjælder om Armeens Ordning; og ifølge heraf kan Ingen vedblive at staae i Linien, med mindre han i et Tidsrum af 16 Maanedes har ligget til Uddannelse eller er bleven indkaldt paa et senere Stadium som Overcomplet, for at udfylde opstaaede Vacancer. Naar man sammenligner Armeepleanen med § 24 i Værnepligtsloven, saa er dens Forstaaelse, efter vor Mening, aldeles klar og indlysende. De til Linien Udskrevne, som ikke paa den foreskrevne Maade ere blevne anvendte i Linien, men kun underkastede til Exempel en Exerceerskole i 70 Dage, blive efter Udlobet af det i denne Lov og § 24 i Værnepligtsloven fastsatte Tidsrum, ikke staaende i Armeens Linie, men blive overførte som Vaabenøvede i Forstærkningen. Naar Lovudkastet forstaaes paa denne Maade, og jeg troer, det er den eneste, hvorpaa det retligt kan forstaaes, saa vil det ærede Thing see, at det ærede Mindretal i høi Grad feiler, naar det siger, at dette Lovudkast griber forstyrrende og forhindrende ind i den bestaaende Armeeplean og den bestaaende Lovgivning om Armeens Organisation. Vi anbefale derfor, at Thinget vedtager Lovudkastet, saaledes som det foreligger. Hvad selve Værnepligtslovens § 24 angaaer, da forekommer det mig, at den ærede Forslagsstiller ikke vil opnaae Noget derved; thi, lægger man Mærke til dets Indhold, saa siger det i Grunden aldeles Intet. Jeg kan nemlig ikke vide, hvortil de Folk, som udskrives ved Landseksionerne, skulde udskrives, naar det ikke var til „Armeen“, og jeg kan derfor ikke forstaae, hvad det skal betyde, at det ærede Mindretal foreslaaer, at der i Lovudkastet skal staae, at alt det tjenstdygtige Mandskab udskrives

til „Armeen“, thi der er ingen anden Ting, hvortil dette Mandskab kan udskrives uden netop til „Armeen“. Der maa derfor ligge en særegen Betydning i dette Udtryk til Armeen, og det er, saavidt jeg kan skjønne, kun forstaaeligt paa den Maade, at der ikke maa udskrives mere Mandskab til Armeen, end Armeepleanen foreskriver, altsaa 50 Mand i det Høieste til hvert Compagnie; men dette vilde have den høist betænkelige og skadelige Folge, at Krigsbestyrelsen muligt kunde komme i den Nødvendighed at lade Mandskabet ligge længere end 16 Maanedes til Tjenste.

Det vilde efter de Bemærkninger, jeg her ved har havt den Ære at fremsætte, være mig hjært, om de høitærede Ministre, som faae med dette Lovudkast at gjøre, vilde udtale, hvorvidt de ere enige med Udvalget i vor Forstaaelse af Loven eller ikke.

Justitsministeren: Efter den af den ærede Ordfører givne Opfordring skal jeg tillade mig at bemærke, at i de Udskrivningslove for det foregaaende Aar, hvori denne Bestemmelse har været optagen, har den altid været forstaaet saaledes, som af den ærede Ordfører er anført. Udtrykket, der findes i den forrige Udskrivningslov, lyder jo saaledes: De, der ikke ere anvendte, inden Rekrutterne for 1856 ere vaabenøvede, blive at behandle overeensstemmende med Værnepligtslovens § 24. Men Værnepligtslovens § 24 er forstaaet saaledes, at de Værnepligtige, der ikke ere blevne satte ind i faste Nummere ved Liniearmeen, inden den Tid, som er fastsat i Loven, ere gaaede over til Forstærkningen i Overeensstemmelse med den citerede Paragraph af Værnepligtsloven af 12te Februar 1849, og som bekræftes ved Værnepligtslovens § 30. Hvad forøvrigt det af det ærede Mindretal stillede Værnepligtslovens § 24 angaaer, skal jeg tillade mig at bemærke, at efter den Maade, hvorpaa Udskrivningslovene hidtil ere blevne forstaaede, kan det forsaavidt være Ministeriet ligegyldigt, om Forslaget antages eller ikke. Resultatet vil efter den Fortolkning, Ministeriet har fulgt, blive det samme. Det, som det ærede Mindretal befrygter, vil jo, som jeg allerede har anført, ikke skee, nemlig, at de, der kun vaar